

Казки про дружбу

Як квітень до березня в гості їздив

Як квітень до березня в гості їздив

Колись давно покликав березень квітня до себе в гості. Квітень поїхав возом, а березень заходився та такого наробив, що мусив квітень додому повернутися: сніг, мороз, завірюха! – не можна возом їхати. На другий раз знов поїхав квітень до березня в гості, та на цей раз уже не возом, а саньми. Березень пустив тепло, сніг розтав, річки розлилися, - знов мусив вернутися квітень. Зійшовся квітень з травнем і скаржиться: - Скільки вже разів зриваюсь їхати до березня в гості, та ніяк не доїду – ні возом, ні саньми. Поїду возом – зробиться зима така, що й осі пообмерзають, і колеса не крутяться, поїду саньми – теплінь така стане, що ні возом, ні саньми. А травень і каже: - Я тебе навчу, як доїхати. Зроби так: візьми воза, сани й човен, то тоді, певне, доїдеш. Послухав квітень і, діждавшись слушного часу, зробив так, як порадив травень. Їде саньми, а санях воза й човен везе. Березень дав тепло, і сніг розтав. Тоді квітень кладе сани й човен на воза і таки далі їде. Став знову мороз і сніг – квітень знов поскладав човен і воза на сани. Далі розтав сніг, розпустило скрізь річки, і не можна їхати ні саньми, ні возом. Тоді квітень склав на човен сани й воза і поїхав ще швидше по воді. Приїхав до березня в гості, що той і не сподівався. Здивувався березень та й питає: - А хто тебе навчив, як до мене дістатися? - Та, спасибі йому, травень порадив, як їхати. Березень і каже тоді: - Зажди ж ти, маю, я ще тобі крильця обшмагаю! То від цього й тепер часто в травні березневі морози бувають, бо березень і досі сердиться на травня.